

5) Příběh Dášúry

IV. 48 Příběh mudrce Dášury, který zatoužil žít na čistém, neposkvrněném místě.

VASIŠTHA pokračoval: Ó Rámo, člověk, který je zaneprázdněn světskými záležitostmi a honbou za potěšením či mocí, netouží znát Pravdu, kterou zcela jistě nezná. Kdo je moudrý, ale nemá pod kontrolou smyslové touhy po potěšení, vidí Pravdu a vidí iluzi. A jen ten, kdo jasně pochopil povahu světa a *džívy* a odmítl považovat projevený svět za skutečný, je osvobozen a více se nezrodí. Nevědomý člověk usiluje o blaho svého těla, nikoli svého Já. Ó Rámo, nebuď jako nevědomí lidé, buď moudrý. Nyní ti povím zajímavý příběh.

V zemi zvané Magadha, která oplývala spoustou krásných zahrad, žil mudrc Dášúra, který byl přísným asketou. Nezajímala ho žádná potěšení světa, podstupoval tvrdá odříkání a byl také velice učený.

Byl jediným synem velkého mudrce jménem Šaralómá. Oba rodiče Dášúry však zemřeli a Dášúra byl žalem celý zoufalý. Lesní bohové se nad sirotkem slitovali a řekli mu:

„Moudrý hochu, jsi synem mudrce, proč tedy naříkáš jako nevědomý hlupák? Neznáš pomíjivou povahu projeveného světa? Věci vzniknou, určitou dobu existují a pak zase zaniknou. Není pochyb o tom, že ať se tu objeví kdokoli, a může to být sám Stvořitel Brahmá, podléhá neodvratnému zániku. Proto netruchli nad nevyhnutelnou smrtí svých rodičů.“

Chlapcův zármutek tím byl utišen, Dášúra se vzchopil a vykonal pohřební obřad. Poté začal vést přísný náboženský život striktně omezený tím, co se smí či nesmí dělat. Protože ještě nedošel k uskutečnění Pravdy, věnoval se provádění rituálů se všemi jejich příkazy a zákazy. To vše v něm vytvořilo pocit, že celý svět je plný nečistot. Zatoužil žít na čistém, neposkvrněném místě a rozhodl se pro vršek stromu. Vykonal posvátný rituál, během něhož si odřízl kus vlastního masa a obětoval ho ohni. V tom okamžiku se před ním zjevil bůh ohně Agni a řekl mu: „Přání, které se zrodilo ve tvém srdci, se ti splní.“

Dášúra boha náležitě uctil a ten zmizel.